

ÎNCHEIERE

29 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului depus de Ion Capmoale,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Capmoale împotriva Inspectoratului General al Poliției, terț Inspectoratul de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun.Chișinău cu privire la încasarea salariului restant, repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 16 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ion Capmoale, împotriva hotărîrii din 03 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La data de 20 octombrie 2017, Ion Capmoale a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la încasarea salariului restant, repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul Ion Capmoale a indicat că a fost angajat în funcția de ofițer de urmărire penală al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun.Chișinău a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, în baza contractului individual de muncă din data de 07 decembrie 2015, cu detașarea la cursurile de formare inițială în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare”, de la data de 07 decembrie 2015.

A menționat că la data de 11 octombrie 2016, a depus cerere conform art.47 alin.(1) lit. a) Legea nr.320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, fiind astfel încetat contractul individual de muncă cu nr. 14605 din data de 07 decembrie 2015.

Reclamantul Ion Capmoale a susținut că la data de 13 aprilie 2017, de către Inspectoratul General al Poliției, i-a fost expediată somația privind restituirea sumei de 12646,04 lei, formată din salariul pentru perioada 07 decembrie 2015-04 martie 2016, iar prin tranzacția de împăcare din 02 mai 2017, dînsul a recunoscut datoria față de Inspectoratul General al Poliției, achitând integral suma de 12646,84 de lei, conform unui grafic stabilit.

La fel, reclamantul Ion Capmoale a relatat că la data de 20 mai 2017, a înaintat în adresa Inspectoratului General de Poliție o cerere privind achitarea sumei de bani pentru

procurarea uniformei de serviciu și recalcularea orelor de lucru, însă prin răspunsul din 16 iunie 2017, au fost respinse pretențiile sale din considerentele, că nu au fost anexate careva documente justificative, care ar motiva temeinicia pretențiilor înaintate.

Astfel, reclamantul Ion Capmoale a precizat că pe parcursul perioadei de activitate în cadrul Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun.Chișinău a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și anume din data de 11 martie 2016, finalizând perioada de instruire și începând activitatea în cadrul Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun.Chișinău a fost încadrat în cadrul grupei operative a Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun.Chișinău, unde activa 24 de ore, după care dispunea de 48 de ore libere.

A considerat că pentru orele lucrate suplimentar celor prevăzute în contract, adică 8 ore pe zi, urma a fi remunerat pentru fiecare oră lucrată peste programul zilnic și pe timp de noapte. Însă, contabilitatea Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun.Chișinău nu i-a calculat aceste ore și nu i le-a achitat, fapt ce contravine prevederilor pct. 8 din contractul individual de muncă nr.14605 din 07 decembrie 2015.

Reclamantul Ion Capmoale a susținut că prin aceste acțiuni ale Inspectoratului General al Poliției i-au fost încălcate drepturile sale de salariat.

Astfel, a indicat că pentru orele lucrate suplimentar, conform calculului efectuat, Inspectoratul General al Poliției urma să-i mai achite suplimentar suma de 14224 de lei.

La fel, reclamantul a menționat că la angajare, în conformitate cu art. 32 alin. (1) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, polițistul poartă uniformă atribuită gratuit. Modelul uniformei, însemnele și normele de asigurare cu uniformă sunt aprobate de Guvern, însă această prevedere nu a fost respectată de către angajator, fiind nevoit din banii personali să-și achiziționeze uniforma, achitând pentru aceasta prețul de 3000 de lei, bani care nu i-au fost decontați și nici la concediere nu i-au fost incluși în calculul de plată.

Reclamantul Ion Capmoale a solicitat încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției al salariului restant în sumă de 14224 de lei, repararea prejudiciului material în sumă de 3000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din data de 13 iunie 2019, în calitate de terț a fost atras Inspectoratul de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun.Chișinău (f.d.235-236 vol.1).

Prin hotărârea din 03 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani acțiunea depusă de Ion Capmoale a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.26, 29-34, vol.2).

Prin decizia din 16 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Ion Capmoale, împotriva hotărârii din 03 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.96-103, vol.2).

Instanța de apel a indicat prevederile art.10 alin. (1), 12 alin. (1) și 14 alin.(1) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, pct. 20, 26 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.283 din 24 aprilie 2013 privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

Astfel, instanța de apel a stabilit că normele de drept indicate prevăd expres că Inspectoratul de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău și Inspectoratul General al Poliției reprezintă două entități juridice distincte, care se bucură de o autonomie financiară și managerială proprie, pentru care legislația în vigoare delimitează strict competențele și sursele de finanțare ale acestora.

Totodată, instanța de apel a reținut că reclamantul/apelantul Ion Capmoale a fost angajat la Inspectoratul de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun.Chișinău, fapt

confirmat prin ordinul nr.838 ef din 01 decembrie 2015, în care se indică expres că Ion Capmoale este angajat în funcția de ofițer de urmărire penală - interimar al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun.Chișinău a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne (f.d.16, vol.1).

În afara de aceasta, instanța de apel a relatat că și plățile salariale cuvenite reclamantului au fost achitate tot de către Inspectoratul de Poliție Râșcani a Direcției de Poliție mun.Chișinău, conform bonurilor prezentate la materialele cauzei (f.d.46,48,50,52,54,56, vol.1).

Corespunzător, în circumstanțele enunțate, instanța de apel a reținut ca întemeiată concluzia primei instanțe, care a conchis că, în calitate de pârât urma să figureze Inspectoratul de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, în cadrul căruia a activat reclamantul Ion Capmoale, de unde i s-au achitat toate plățile salariale și de la care ar putea pretinde sumele, conform cererii de chemare în judecată și nu Inspectoratul General al Poliției, care este unitatea centrală de administrare și control a Poliției.

Astfel, instanța de apel a reținut că în speță, Inspectoratul General al Poliției este pârât necorespunzător, or, Inspectoratul de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, angajatorul reclamantului/apelantului este o entitate juridică distinctă, ce se bucură de autofinanțare proprie, cu cont trezorerial separat.

La data de 02 iunie 2020, Ion Capmoale a depus, prin intermediul poștei electronice, recurs împotriva deciziei din 16 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care să fie admisă integral acțiunea (f.d.109-114, vol.2).

Ulterior, la data de 20 iulie 2020, Ion Capmoale a depus recursul pe suport de hârtie, cu semnătura olografă (f.d. 163-167, vol.2).

În motivarea recursului Ion Capmoale a invocat cele menționate în cererea de chemare în judecată.

Suplimentar, recurentul Ion Capmoale a menționat prevederile art. 130, 432 Cod procedură civilă, art.32 din Legea nr.320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului.

Recurentul Ion Capmoale a notat că pe parcursul perioadei de activitate în cadrul Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun.Chișinău a fost încadrat în cadrul Grupei Operative.

A invocat că în cadrul Grupei Operative a Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun.Chișinău activa 24 de ore, după care dispunea de 48 de ore libere.

Recurentul Ion Capmoale a subliniat că pentru orele lucrate suplimentar celor prevăzute în contract, adică 8 ore pe zi, urma a fi remunerate pentru fiecare oră lucrată peste program zilnic și pe timp de noapte.

A reiterat că orele lucrate suplimentar nu i-au fost calculate și achitate de către contabilitatea Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun.Chișinău.

Recurentul Ion Capmoale a considerat că prin faptul că orele suplimentare de muncă nu i-au fost achitate de către angajator, i-au fost încălcate drepturile sale în calitate de salariat, fapt ce contravene punctului 8 din contractul individual de muncă nr. 14605 din 07 decembrie 2015.

La data de 27 iunie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun.Chișinău copia recursului depus de Ion Capmoale împotriva deciziei din 16 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău (f.d.154, vol.2).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

relevă că Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun.Chișinău au recepționat copia recursului depus de către Ion Capmoale, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (f.d.122-123, vol.2).

Prin referința depusă prin intermediul poștei electronice, la data de 07 iulie 2020, Inspectoratul General al Poliției a solicitat să fie respins recursul depus de către Ion Capmoale, cu menținerea deciziei din 16 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 03 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.124-131, vol.2).

Ulterior, la data de 08 iulie 2020, Inspectoratul General al Poliției a depus referința pe suport de hârtie cu semnătura olografă (f.d.134-147, vol.2).

Prin referința depusă prin intermediul poștei electronice la data de 14 iulie 2020, Inspectoratul de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun.Chișinău a solicitat respingerea recursului depus de către Ion Capmoale, cu menținerea în vigoare a deciziei din 16 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 03 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.155-160, vol.2).

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la data de 16 martie 2020.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că decizia instanței de apel a fost notificată recurentului Ion Capmoale la data de 11 mai 2020, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele dosarului (f.d.105, vol.2).

În aceste circumstanțe recursul înaintat de către Ion Capmoale la data de 02 iunie 2020, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs menționează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ.

În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont

de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Ion Capmoale este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Ion Capmoale se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca -Doneva

Maria Ghervas

Nina Vascan